

[Peter Hansen-Nord]

sul ved offentligt at tilkendegive, at man ikke længere følte sig forpligtet til først og alene at forhandle med A.P. Møller, men sideløbende vil forhandle til anden side. Sådan behandler man ikke en aftale, der er indgået på det private arbejdsmarked, hvis man ønsker et godt samarbejde, og hvis regeringen nu er i gang med at opbygge den samme tillid ude omkring som her på Christiansborg, går det galt.

Dette bringer mig så videre i energiministerens redegørelse, hvor de gamle energipolitiske partier kan læse om eller høre i Radioavisen, at regeringen overvejer en ny udbudsrunde i Nordsøen gennem tilskyndelse til både en forøgelse af indvindingen fra eksisterende felter og til yderligere efterforskning. Denne interessante oplysning har man heller ikke ulejliget sig med at informere os andre om, endside drøfte med os, før vi den 13. april i år kunne læse det mellem linjerne i energiministerens redegørelse.

Dette afføder straks følgende spørgsmål til ministeren:

- 1) Hvilke virkemidler agter regeringen at tage i anvendelse, når man bruger udtrykket »tilskyndelse« og herunder særligt i relation til de eksisterende felter?
- 2) Hvad indeholder planen, og hvad omfatter en ny udbudsrunde?
- 3) Hvad er tidsrammen?
- 4) Kommer der andre overraskelser før runden?
- 5) Hvad er den dybere forretningsmæssige baggrund for nu, hvor markedet for en sådan interesse er det dårligst tænkelige i de sidste 20 år på grund af olieprisen, at overveje en ny udbudsrunde? Er det en forsinket aprilsnar, eller skal der tilgodeses andre interesser?

Til de mere positive oplevelser i det forgangne år hører aftalen mellem Dargas og DUC om øget aftagen af naturgas fra Nordsøen samt Dargas' eksportaftale med Ruhrgas og BEB.

Afslutningsvis om naturgas falder det klart i øjnene, at energiministeren ikke har brugt bare fem linjer på at kommentere den indenlandske gasforsyning, der foregår igennem de fem regionale gasselskaber. Jeg spørger: Er det, fordi der ikke er nogen kommentarer til eller problemer i denne sektor, eller er ministeren stadig væk benøvet over sin egen beslutning for en uge siden om de nye principielle beslutninger

om at pålægge al naturgas afgift uden samtidig at give de nuværende aftagere en prisgaranti? Spørgsmålet bliver nok hængende i luften, og jeg forventer ikke, vi får noget svar på det i dag.

Når vi så vender blikket mod den danske elforsyning, må vi konstatere, at elforsyningens grundlov har ministeren arkiveret i Bruxelles, og dér har den snart 1-års-jubilæum. Det giver en vis fred og ro om det energipolitiske arbejde, og heller ikke på dette område ønsker man at give politiske indrømmelser i anledning af nogle i øvrigt velbegrundede ændringsforslag fra Venstre og De Konservative, og derfor ligger den danske elforsyningslov nu, hvor den ligger.

Det skal dog medgives ministeren, at det var første gang efter regeringskuppet, at man havde mulighed for at optræde med rødskøjteregeringens flertal bag sig, og det skulle selvfølgelig straks afprøves over for oppositionen; men galt gik det altså. Det har dog ikke betydning, at der slet ikke er sket noget på det lovgivningsmæssige område. Ved ændring af lov om varmforsyning demonstrerer regeringen m.fl., at elopvarmning er en syndig foreteelse efter regeringens opfattelse; det er Venstre ikke enig i. Det er måske oven i købet den form for energi, der er mest miljøvenlig, når det kommer til stykket. Men kreativiteten i regeringspartierne går alene ud på at straffe disse forbrugere mest muligt i stedet for at gå ind i en dialog om, hvordan elvarme bedst anvendes i forskellige områder uden at beskatte folk fra hus og hjem. Hvad siger regeringen til en konstruktiv dialog om afbrydelig elvarme?

Lovforslaget om integreret ressourceplanlægning har jeg kommenteret, så jeg vil springe videre og sige følgende:

Den danske elsektor står over for nogle nye udfordringer med henblik både på tredjepartsadgang, elsektorens egen struktur og en ny og spændende placering i det internationale energimarked. Disse udfordringer over for den danske elsektor følger vi meget tæt i Venstre.

Vi glæder os over den appetit, hvormed el-selskaberne kaster sig over disse opgaver, og her kan vi nævne krydsejerskaber med udenlandske selskaber og transitaftaler både over og under jorden blandt de nye redskaber, som elsektoren har til rådighed for at placere sig i det fremtidige energimarked. Nu skal vi lige